

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בעניין: 1. גול, ת"ז

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מספר רשיון 11864

מרח' צלאח א-דין 15, ת"ד 19405, ירושלים 91194

טלפון 6250458, פקסימיליה 6221148 העותרים

נגד

מפקד פיקוד העורף

המשיב

ע"י פרקליטות המדינה

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את המשיב לבוא וליתן טעם מדוע לא יבוטל צו ההגבלה שהוצא נגד עותר מספר 1 (להלן: העותר) למשך ארבעה חודשים נוספים החל מיום 30.4.2015 עד ליום 29.8.2015. העתק הצו רצ"ב ומסומן באות ע' 1.

ואלה נימוקי העתירה:

1. א. העותר, אלעזר, רווק בן 31, עבד, עובר להרחקתו מירושלים על פי צו הגבלה ראשון שהוצא נגדו מיום 30.11.2014 עד ליום 30.4.2015, בעמותה למאן בריאות העם מזה שיש שנים. הוא גר, יחד עם משפחתו, בראס אל עמוד, ירושלים. הוא התכוון להתחתן בחודש מאי, אך בשל הוצאת צו הגבלה נוסף, נשוא עתירה זו, מועד החתונה נדחה.
ב. בסוף 2006 נדון העותר ע"י בית המשפט הצבאי יהודה לשנת מאסר בגין עבירה של הפרת סדר וחברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות מחודש מרס 2006. מאז לא נשפט העותר.
לפני כ-3 שנים העותר תוחקר על ידי שרות הבטחון הכללי.

- לאחר הוצאת צו ההגבלה הראשון, ובעקבות השגת השגה כנגד הצו, תחקר העותר פעם נוספת, תחקור כללי ושטחי ביותר: לא הוטח בו כל מעשה קונקרטי. עובר להוצאת צו ההגבלה הנוכחי, לא נחקר העותר.
- תצהיר העותר רצ"ב ומסומן באות ע' 2.
2. עותר מספר 2 הינו ארגון זכויות אדם, אשר שם לו למטרה, בין השער, לסייע לתושבים פלסטינים שנפלו קורבן להתעמרות או קיפוח על ידי רשויות המדינה, ובכלל זה להגן על מעמדם וזכויותיהם בפני ערכאות בין בשמו כעותר ציבורי ובין כמייצג אנשים שזכויותיהם נפגעו.
3. ביום 16.4.2015 העבירה רס"ן פריאנטה, יועמ"ש המשיב, "הזמנה לקיום שימוע" בעניינו של העותר לאור העובדה שהמשיב שקל אפשרות להאריך את צו ההגבלה בארבעה חודשים נוספים. העתק הזמנה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 3.
4. ביום 20.4.2015 העביר הח"מ את טענותיו לקראת השימוע אשר נקבע ליום 21.4.2015 בפיקוד העורף בפני נציג המשיב. העתק טענות אלה רצ"ב ומסומן באות ע' 4. הדיון תורגם לעותר ע"י מתורגמן מטעם המשיב.
5. ביום 30.4.2015, יום פקיעת הצו הקודם, נמסר, בכתב, כי טענות העותר נדחו ונחתם צו הגבלה נוסף, נספח ע' 1 לעתירה. העתק תשובה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 5.
6. יצויין כי נגד העותר הוצאו צווי הגבלה נוספים. עם הוצאת צו ההגבלה הראשון המונע את כניסתו של העותר לירושלים, מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית הוציא צו האוסר את כניסתו של העותר לגדה המערבית. שני הצווים האלה הותקפו בכית המשפט הנכבד הזה במסגרת בג"צ 978/15 ו-1664/15. העתירות נדונו ביחד עם עוד שני צווי הגבלה שהוצאו על ידי המשיב נגד עוד שני תושבי ירושלים וכל העתירות נדחו.
- בנוסף לכך, שר הפנים עשה שימוש בסמכויותיו ואסר על יציאתו של העותר מן הארץ לתקופה של חמישה חודשים. נגד צו זה הוגשה עתירה לבית המשפט הנכבד, בג"צ 2626/15. הדיון בעתירה זו נקבע על ידי מזכירות בית המשפט ליום 20.7.2015.
7. צו ההגבלה מבוסס אך ורק, כך אנו מבינים, על חומר חסוי שנאסף ע"י שרות הבטחון הכללי. בשל כך נמסרה פרפראזה גלויה, בתחתית נספח ע' 3 לעתירה, לפיה: "הנדון הינו פעיל בארגון הטרור החזית העממית לשחרור פלסטין. פעילותו נפרסת בכפרו ראס אל עמוד ובשאר חלקי ירושלים וכוללת השתתפות בפעילות טרור עממי ובניין הכוח הארגוני של תנועת החז"ע."
- משתובת המשיב להשגה, סעיף 9 לנספח ע' 4 לעתירה, עולה כי התווסף חומר חסוי חדש נגד העותר בתקופת הצו הקודם. לא ניתן לעותר כל הזדמנות להתייחס לחומר חדש זה מאחר ותוכנו חסוי. פירוט של חומר חדש זה לא נמסר לעותרים והפרפראזה הגלויה

אינה מאפשרת כל התייחסות מטעם העותר כי למעשה לא הוטח בו פעולה או מעשה קונקרטי.

העותרים טוענים כי עובר להוצאת הצו היה מקום לחקור את העותר, בשל קיומו של חומר מודיעיני חדש. העותרים מוסיפים וטוענים כי לא ניתן לעשות שימוש חוזר בתשואל כללי שבוצע במהלך הדיונים הקשורים להוצאת צו ההגבלה הקודם.

בית משפט הנכבד הזה התייחס לעניין חקירת העותר ודומיו בבג"צ 978/15 אלעזר ומהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר בסעיף טו' לפסק הדין כלהלן:

"... על המשיבים ליתן דעתם, במבט צופה פני עתיד, למאמץ ככל

הניתן לחקירה רצינית וגם ללוח זמנים מזורז לשימוע מראש, וכשהוא

נעשה בדיעבד, וההכרח לא יגונה – ללא דיתוי; וכמובן, ככל שניתן

להגיע לחיק פלילי "רגיל" ולא לתחליפים, הנה מה טוב."

המשיב קבע כי לא ניתן לחקור את העותר, ולטענת העותרים דבר זה פוגם בצו הנוכחי.

8. העותר שמר על איסור הכניסה לירושלים ולגדה המערבית וכן על איסור יציאה מן הארץ

ולא נרשמה כל הפרה מטעמו במשך התקופה שחלפה. עניין זה, לטענת העותרים, לא

נלקח בחשבון על המשיב עת שהחליט להוציא צו הארכה.

9. העותר טוען כי בידי המשיב חומר חסוי אשר קושר אותו, לכאורה, לתגובות שנרשמו

באוכלוסיה הפלסטינית של העיר ירושלים בעקבות רצח הנער מוחמד אבו ח'דיר.

אירועים אלה התרחשו בחודש יולי 2014, לפני כעשרה חודשים. צו ההגבלה הקודם

הרחיק את העותר מן העיר ירושלים. על-כן, העותרים טוענים כי הפרפראזה הגלויה

הנוכחית המתייחסת לפעילות, לכאורית, של העותר בכפרו – ראס אל עמוד – וכן

ל"פעילות טרור עממית" בירושלים הינה פלסטר המתייחסת לחומר חסוי מיושן ולא

רלוונטי למצב דהיום.

10. העותרים טוענים כי ללא פיקוח של ממש על ידי שופט מקצועי בחומר מודיעיני שמבסס

את הצו והסתמכות על הערכות של שרות הבטחון הכללי בדבר נאמנות המקורות לא ניתן

לטעון כי קיים הליך הוגן וביקורת שיפוטית של ממש על צו ההגבלה. השופט המקצועי

הוא המומחה בחברתנו המסוגל, על פי הכלים שברשותו, לקבוע האם אדם מדבר אמת

אם לאו. מומחה מטעם שרות הבטחון הכללי אינו יכול להחליף את תפקידו של השופט

המקצועי.

העותרים טוענים כי אין זה משנה אם ה"מידע" משולב ממספר מקורות, כל עוד מקורות

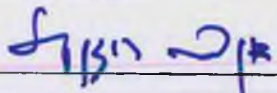
אלה לא הוכיחו את אמינותם בפני שופט מקצועי יש לפקפק בדבריהם.

11. העותר מבקש לציין כי הוצאתו ממרסם חייו בירושלים, מעבודתו ומשפחתו – ובעיקר

מסיוע לאביו החולה – לתקופה נוספת בת ארבעה חודשים אינו מידתי ואינו סביר.

12. העותרים טוענים כי גם לאחר שבית המשפט הנכבד הזה חזר וקבע כי תקנות ההגנה (שעת חרום), 1945 לא בוטלו בתום המנדט הבריטי וכי מעמדם בדיני ישראל איתן והן "חוק" לכל דבר – המשך השימוש בהן כדי להגביל את זכויות היסוד של העותר אינו חולם מדינה המבקשת לקרוא עצמה "יהודית ודמוקרטית".
13. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו המבוקש ולהפכו להחלטי.

ירושלים, היום ה-7 מאי, 2015

אנורה רוזנטל | עו"ד

ב"כ העותר